

Provinciálát Spoločnosti Ježišovej
Panská 11
814 99 Bratislava

Otvorený list pátrovi Šebastiánovi Labovi

Vážený páter Labo,

práve som dočítala Vašu poslednú knihu „Róbert Bezák - Pravda o odvolanom arcibiskupovi“ (Ottovo nakladateľstvá, 2014), v ktorej veľmi emotívne – a otvorene treba povedať, že s mimoriadnou dávkou nenávisť – popisujete trojročné pôsobenie odvolaného trnavského arcibiskupa Mons. Róberta Bezáka. Nakoľko by som len ťažko hľadala vlastné slová, ktorými by som mohla túto knihu komentovať, pokúsim sa o niečo netradičné – **prihovorím sa Vám Vašimi vlastnými slovami** – tými, ktoré ste adresovali Mons. R. Bezákovi vo Vašej knihe. (Vaše citáty zvýrazním kurzívou a tučným písmom).

Brat Šebastián, prezradím ti dôvod a cieľ, prečo Ti pišem. Budem sa usilovať objektívne dokázať, že v tvojom urputnom „boji či zápase“ o túto causu si klamal a nad'alej klameš, jednoducho sa prejavuješ ako luhár, ktorému na pravde nezáleží, Tebe ide o osobnú prestíž za každú cenu, i cenu klamstva. Je to strašné zistenie. Ale oveľa závažnejší je fakt, že je to pravdivé a to je hrozné. Toto, na prvý pohľad strašné obvinenie, je ľahké dokázať. (str. 35)

Citujem z knihy (str. 25):

„Medzi Tvojimi bol zástup viacerých fanatikov, ktorí nevyberali v spôsoboch ani v rečiach, ako sa to ukázalo už pri ich prvom masovom vystúpení pred bazilikou. Ich obeťou bol aj dp. farár z Dubovej Pavol Flajžík, sociálne hlboko založený a na pravdu veľmi citlivý človek, ktorý chcel prítomným iba povedať, že pokiaľ sme katolíci, máme počúvať hlas Kristovho námestníka, Svätého Otca, pápeža. sotva začal hovoriť a len čo spomenul slovo pápež, niektorí sa oborili na neho ako hulváti, kričali na neho, pričom ho štedro obdarovali kopancami, štuchancami, sácaním i nevyberaným slovníkom. Ten najjemnejší výraz môžem spomenúť: „Ty hajzel z...“ Brat Róbert, berieš to na svoju zodpovednosť? Predsa si mohol tej luze zabrániť kopat' a strkať do dp. farára Pavla Flajžíka, a dovoliť mu prehovoriť. Stačilo vyzvať Tvojich gardistov, aby sa správali slušne. Bojím sa, že Tebe toto robilo skôr radosť, a preto si nezasiahol. Máš byť na čo hrdý, brat Róbert, a oni môžu spievať: „My sme mládež nová, mládež Bezáková!“ (str. 25)“

Človek žasne nad drzosťou tohto tvrdenia a pýta sa: má ten človek vôbec charakter – ako kňaz a rehoľník? Podľa mňa: nemá: Otče, pozrime sa na fakty. (str. 22):

Našťastie, celý údajný konflikt bol totiž natočený na video a je už dva roky dostupný na internete na linku:

<http://video.tyzden.sk/eugen-korda/2012/07/03/veriaci-sa-pohadali-s-knazom/>

Doslovný prepis incidentu podľa videa je nasledovný:

(V úvode videa je záber na ľudí, ktorí prinášajú kvety k fotografii otca arcibiskupa Bezáka, následne je záber na dp. Flajžíka, ako diskutuje s prítomnými).

Počuť otázku: Kde ste boli Vy, keď sa protestovalo?

Dp. Flajžik: Ja som bol prvý na sviečkovej manifestácii.

Pán 1: Ja som tam bol druhý. Boli sme tam spolu. A môžete ísť odtiaľto preč, keď sa Vám to tu nepáči.

Dp. Flajžik: Nie, nie, Svätý Otec... pozor!

(Prítomní spievajú pieseň *Prečože máme opustiť, to čo každý z nás má rád, prečo sa máme rozlúčiť bez viery na návrat? To nie je nie je lúčenie, hoc chveje sa nám hlas, sme navždy v láske spojení a zídeme sa zas*)

Pani 1: (počas pesničky nezreteľne niečo vysvetľuje vdp. Flajžikovi) končí slovami... treba sa pomodliť.

Pani 2: (pre Pani 1 a okolostojacim) Nechajte, nechajte ho.

Dp. Flajžik: (obracia sa na kameru) Pán Korda, zdravím, zdravím Vás.

Redaktor Korda: (zrejme panej 2) Len tu robí rozbroje !

Pani 2: Nikto tu nerobí rozbroje. Tichučko. Aby náhodou z toho nevzniklo voľačo.

Redaktor Korda: (Flajžikovi) Vy robíte rozbroje. Tí ľudia sú úplne pokojní.

Pán 3 (vdp. Flajžikovi). Tu ste zvýšili hlas iba vy. Iba vy ste tu zvýšili hlas, nikto iný.

Dp. Flajžik: Ja sa bojím o vás.

Pán 3: My sme svojprávni, o nás nemusíte mať strach.

Pani 3: My sa bojíme, že to podhodili Sv. Otcovi rýchlo podpísať a že to ani není jeho názor. Je človek, aj Svätý otec je len a len človek.

Pán 4: Tá situácia sa mala prezentovať – niekde...

Pán 5: Horšie dopadol ako nejaký vrah...

Pán 4: Ak je nejaká kontrola, tak to má právo aj oznámiť...

Pán 5: Každý má právo sa obhajovať.

Pani 4: (Flajžikovi) A vy máte aký názor? Že je to správne?

Dp. Flajžik: Riešil to Svätý otec. Odvolal ho.

Pán 5: Šak to riešil. Odvolal ho jak psa. Dôstojný pán, teraz ma počúvajte. Dneska som stretol štyroch ľudí, ktorí mi povedali: končím s Cirkvou, s kostolom. A ja som mal problém mu povedať, že toto nie je otázka jeho viery, ale nedôvery – bohužiaľ – k Vatikánu. K tým starým pánom, ktorí sú tam.

Pani 4: A myslíte si, že toto Cirkvi pomôže? Pomôže to Cirkvi?

Pán 5: Pomôže?

Dp. Flajžik: A toto, čo ste urobili tu teraz, to komu pomôže?

Pán 5: Pomôže to jemu teraz, pretože je to náš arcibiskup.

Pán 1: Vy ste hovorili, že ste boli na sviečkovej demonštrácii. Veľa eštébakov tam bolo. Takých, ako ste vy teraz. Môžete ísť odtiaľto preč. Veľa, veľa. Ja som tam bol takisto. Môžete ísť odtiaľto preč. Takýchto provokatérov tam bolo strašne veľa. Nakoniec tam došla... Čo si myslíte, že čo ste vy? Že vy nám tu budete hovoriť? Keď sa vám to nepáči, pán Flajžik, nikto vás sem nevolal, môžete ísť odtiaľto preč.

Pán 5: Čo sa stalo zlé, že sme sa prišli rozlúčiť?

Dp. Flajžik: Ja vás chcem len upozorniť...

Pán 1: Upozorníte toho pána (ukazuje na okná smerom nahor) – jako kňaz – čo robí. Toho pána choďte upozorniť. Prosím Vás, choďte preč odtiaľto.

Dp. Flajžik: Ktorého pána?

Pán 1: Pána Sokola.

Dp. Flajžik: Ja nehájim Sokola, ja hájím Sv. Otca.

Pán 1. Môžete ísť. Môžete hájiť. My tu na Sv. otca nenadávame.

Pán 5: Jak vy môžete povedať takú vetu, že my týmto ubližujeme. Týmto, že sme sa došli poďakovať za tri roky? Sme zlí?

Pán 1: Choďte odtiaľto preč. Vy ste provokatér, eštébačky provokatér.

Pani 5: My nemáme proti Svätému Otcovi nič. Asi dostal nie správne informácie. Takže pekne vás prosím, ja vás odtiaľto odvediem.

Redaktor Korda: Viete čo, ja sa vás niečo spýtam. Aký bol arcibiskup Bezák ako kňaz? Aký bol?

Dp. Flajžik: Kňaz bol vynikajúci. Poznám ho osobne.

Redaktor Korda: Čo si myslíte o jeho odvolaní, keď bol taký vynikajúci?

Dp. Flajžik: Viete – (okolostojacim) nehovorte naraz, po jednom hovorte.

Redaktor Korda: Mali ho odvolať, nemali?

Dp. Flajžík: Mali to riešiť. Svätý Otec to riešil – ako Svätý Otec, a keď to on vyriešil, že sa má vzdať, pán arcibiskup mal uznať za vhodné vzdať sa.

Redaktor Korda: Čiže vy s tým súhlasíte, že ho Sv. Otec odvolal?

Dp. Flajžík: Súhlasím so Sv. Otcem.

Redaktor Korda: Dobre. Dobre. To mi stačí.

Dp. Flajžík: Pán Korda, pamätáte sa na Remiáša? Pamätáte si Remiáša? Pamätáte si (nezreteľné slovo) Flajžík a Remiáš?

Redaktor Korda: Ja si vás pamätám.

Dp. Flajžík: Super. Tam som bol ja. Tak tomu sa teším. Ja som vždy hájil pravdu. A Kristus hovorí v Jánovej hlave (8,14), že nás pravda vyslobodí!

(Hlas zvonov, koniec videa).

Na predmetnom zhromaždení som bola prítomná a to video som videla niekoľkokrát. Aká LUZA to dokopala farára Flažíka? Akých gardistov mal Mons. Bezák vyzvať na upokojenie – hlavne ak na predmetnom zhromaždení 3. júla 2012 vôbec nebol prítomný? Tých s kvetmi v rukách, čo sa tam za neho prišli modliť a ďakovať mu, pretože na to žiadnu inú príležitosť nedostali?

Podobne konfrontácia Vami popisovaných arcibiskupových postojov s existujúcimi videozáznamami z množstva akcií poukazuje na očividné klamstvá a zavádzanie. Za všetky sugescia na margo nedodaného príspevku do knihy o Jánovi Pavlovi II: **„Nič si mi neposlal a vieš aj prečo. Ja to tiež viem a prezradím ti to: Ty pápeža ako duchovnú hlavu katolíkov vo svojom srdci už dávno neuznávaš a o mŕtveho pápeža už nestojíš vôbec, bez ohľadu na jeho duchovnú, kňazskú, spoločenskú i ľudskú veľkosť“**(str. 61).

Čo Vás oprávňuje hodnotiť jeho postoj k Sv. Otcovi na základe „publikačnej aktivity“ vo práve vo Vašich knihách? Predpokladám, že poznáte webovú stránku www.robertbezak.eu – na str. 171 ju totiž uvádzate ako jeden zo zdrojov. Ak by ste náhodou „prepočuli“ pravidelné farské oznamy a nesledovali stránku arcibiskupskej televízie, kde boli zverejňované záznamy zo stretnutí Hodina s arcibiskupom (odkiaľ ste si kľudne mohli stiahnuť osobné vyznanie arcibiskupa vo vzťahu k tomuto svätcovi, keby vám na tom bolo skutočne záležalo!), tak ešte aj v súčasnosti sú na uvedenej stránke linky na záznamy z týchto stretnutí. V roku 2011 mali podtitulok Odkaz Blahoslaveného Jána Pavla II. Hneď v úvode prvej témy : Oddanosť, ktorá vychádzala zo známeho „Totus tuus“, arcibiskup Bezák hovorí o veľkej osobnosti, popisuje prítomnosť Jána Pavla II. v trnavskej katedrále ako zázrak a pridáva aj osobné spomienky.

Stačí kliknúť na záložku Kto je Robert Bezák a ďalej na Vidozáznamy promluv.

Avšak v prípade rehoľníka žijúceho v Trnave, ktorý považuje „Karolka“ za svojho nebeského mocného priateľa a ochrancu“ (tak je totiž označený sv. Ján Pavol II. na str. 63) je skôr zarážajúce, že o arcibiskupove prednášky a diskusie na tému odkazu Jána Pavla II. v trnavskej katedrále nikdy nemal záujem. Prečo? Nehodilo sa to do Vášho konceptu a výmyslov ako napr. : „**Tvoj omyl, ktorý možno považovať za herézu, sa dal dokázať už v tom čase. Otázka: Ako si sa staval k primátu pápeža? Tvoja odpoveď: „Pán“ pápež je pánom v Ríme, ja som pánom v Trnave a inak si nemáme čo povedať. Nebolo to tvoje úprimné, hoci skryté presvedčenie ? Mýlim sa? Nemyslím.**“(str. 73)

Videozáznamy z arcibiskupových príhovorov dokazujú pravý opak. Toto bola len Vaša domnienka, ktorá zašla až tak ďaleko, že v rámci slávnych 11 otázok mal Róbert Bezák odpovedať na otázku, či označuje sv. otca výrazom „Pán pápež.“ Z kontextu predchádzajúceho citátu je zrejmé, že ste ho tak pri osočovaní R. Bezáka označovali Vy, lebo ste boli presvedčení, že Mons. Bezák si to tak v SKRYTOSTI myslí.

„Pamätaj, lož má krátke nohy, luhár sa chytí ľahko do siete svojich klamstiev.“(str. 62)

Podobne sú rozporuplné tvrdenia, že Vaše stretnutia neboli časté, nakoľko „*som nepatril medzi tvojich privilegovaných – Deo gratias*“ (str. 58) a „*Tvoje slovné diskkrétne vyjadrenia, vždy iba v kruhu priateľov, potvrdzujú, že zastávaš názory nezlučiteľné s náukou Cirkvi, s magistériom, napríklad Tvoj postoj k sväteniu žien, vzťah k homosexuálnemu partnerstvu, tvoje posmešné, priam cynické vyjadrenia o vzácnych náboženských praktikách úprimne zbožných ľudí a iné. Aká neľudská nadutosť z toho syčí!*“ (str. 61 – 62)

Ak ste nepatрили medzi arcibiskupových „privilegovaných“, odkiaľ viete, čo sa dialo v kruhu jeho priateľov, dokonca že tam „*syčala neľudská nadutosť??!*“ Nebolo by korektnjšie odvolať sa na niektoré jeho prednášky z morálnej teológie, ktorú dlhodobo vyučoval, alebo na prednášky o morálke dostupné na internete, napr. Univerzitnom pastoračnom centre (opäť dostupné cez stránku [www. robertbezak.eu](http://www.robertbezak.eu)). Jediná „smola“ je tá, že ten arcibiskup žiadne problematické názory nehlásal!

Tak prečo tá strašná nenávisť – už od samého začiatku jeho pôsobenia?

„*Prezradím ti, že už počas svätej omše pri tvojej biskupskej vysviacke som ťa veľmi pozorne sledoval, doslova som špehoval tvoje slová, gestá i mimiku a nadobudol som hrozný dojem: kardinál Tomko sa veľmi zmýlil, keď svojho priateľa presadil (!!!???) na arcibiskupskú stolicu.*“ (str. 67) Prečo to tak bolo?

Odpoveď sa dá nájsť v zverejnenej analýze F. Vnuka (str.159) „*Cirkevná vrchnosť spravidla nezverejňuje dôvody. Nezverejnili ani dôvod, prečo vymenovala Bezáka za arcibiskupa. Nevysvetlila nám, prečo obišla navrhnutých kandidátov a vymenovala za arcibiskupa nie kňaza, ale rehoľníka, a nie duchovného z Trnavskej arcidiecézy, ale z Banskobystrickej diecézy.*“

Páter Labo, „*tu sa začína (nielen) tvoj osobný problém, neposlušnosť voči samému Kristovmu námestníkovi, pápežovi, spojená s bojom proti Cirkvi. Tu je prameň tvojej rebélie a zároveň (nielen) tvojej tragédie*“ (str. 25)

Tých, čo vo svojom vnútri neprijali toto pápežove rozhodnutie, bolo viac. Na konci marca 2009, doslova len pár dní pred vymenovaním Róberta Bezáka za trnavského arcibiskupa, totiž TK KBS informovala, že na podnet arcibiskupa Sokola bol piatim kňazom udelený titul Monsignor. (<http://trnava.sme.sk/c/4345062/piati-knazi-dostali-titul-monsignor.html>).

S najväčšou pravdepodobnosťou toto sú tí kandidáti, o ktorých píše F. Vnuk. V Trnave je verejným tajomstvom, že zo 64 udaní, ktoré prišli do Vatikánu, až 40(!) napísal práve jeden z týchto neúspešných kandidátov. Nebolo potrebné skôr jemu adresovať slová: „*Smiem sa spýtať, bol si pred vysviackou na lekárskej prehliadke? Myslím nielen u praktického lekára, ale aj u špecialistu, u psychiatra?*“ (str. 74)

Taktiež je zarážajúce, že v zverejnenom liste arcibiskupa Sokola (str. 40 -41) tento sám seba označuje výrazom „otec arcibiskup“ (veta: *Kňaz musel napísať do tej farnosti, z ktorej peniaze biskup poslal: navštívil Vašu farnosť biskup Štefan, alebo otec arcibiskup, a on tieto peniaze obetoval...*“), arcibiskupa Zvolenského ako „pán arcibiskup Zvolenský“, ale arcibiskupa Bezáka 3x označuje ako „Róberta“. (napr. ...*Po vysviacke na druhý deň Róbert jednému inžinierovi povedal...*) Nie je to zvláštne?

Arcibiskup Bezák je opakovane kritizovaný aj pre svoj postoj k pápežovi Benediktovi (o ktorom sa, mimochodom, tiež s veľkou úctou vyjadroval na spomínaných Hodinách s arcibiskupom). Preto ste mu darovali knihu o tomto pápežovi. „*Publikácia Petra Seewalda podáva objektívne jedinečné svedectvo, ktoré svedčí o Ratzingerovej veľkej inteligencii, nielen ako o gigantovi teológie, ale aj o jeho dobrom srdci*“ (str 59). S týmto

tvrdením sa dá len a len súhlasiť. Ale nedá sa v tejto súvislosti nepoukázať na postoj trnavských emeritných biskupov, ktorým je zmýšľanie tohto pápeža veľmi vzdialené.

28. 2. 2013 všetky významné médiá citovali Benedikta XVI: *Pápež kardinálov ubezpečil: "Budem s vami v modlitbách, najmä v najbližších pár dňoch, keď budete voliť nového pápeža, ktorému už dnes sľubujem svoju bezpodmienečnú úctu a poslušnosť"*. Neskôr uviedol: *"Nebudem už mať moc úradu, ale v službe modlitbou zostanem"*.

Ako ostro kontrastuje tento postoj bývalého pápeža s postojmi emeritných trnavských biskupov prezentovanými vo Vašej knihe. Konkrétne: (Vrablec) povedal, že *odíde iba cez mŕtvoly* (str. 98). Naozaj to biskup Vrablec povedal? Alebo bola aj jeho situácia zneužitá na ďalšie osočenie Róberta Bezáka pretože *„v duchu mi napadlo, tu nie je potrebná hrubá ani tvrdá palica, ale účinný korbáč, ním by bolo treba vyšľahať Vás všetkých, s Tebou na čele, za Vaše nekresťanské správanie voči zaslúžilým biskupom Tóthovi a Vrablecovi“* (str. 98). Takto zmýšľajú kňazi, ktorí pri vysviacke sľubujú biskupovi a JEHO NÁSTUPCOM úctu a poslušnosť? Je možné si predstaviť, že by niečo podobné napísal Benedikt XVI., keby pápež František rozhodol, že mu vzhľadom na jeho odkázanosť na trvalú opateru poskytnú domov rehole, s ktorými dlhodobo spolupracoval, resp. rehoľníčky, ku ktorým patria jeho rodné sestry? Hoci by to bolo mimo Vatikánu? V tomto kontexte citované tvrdenia, že to boli práve takmer deväťdesiatroční biskupi, ktorí *„zlomili obľúbenému arcibiskupovi väzy“* resp. *že arcibiskup Bezák „Podcenil biskupov – dôchodcov“* (str. 91) vyznievajú tak hrozne, že im jednoducho neverím. Ani si nechcem predstaviť, že by boli niečoho takého schopní. Okrem toho - predchádzajúci arcibiskup predsa mohol postaviť domov pre starých kňazov v Trnave, a nie vo svojich rodných Jacovciach – alebo aspoň investovať zlomok financií na apartmány pre emeritných arcibiskupov zariadení Svetlo so stálou opatrovateľskou službou u trnavských františkánov.

Podobne je postoj Benedikta XVI. úplne v protiklade s obvinením *„Kardinálovi Tomkovi si zničil jeho celoživotnú cirkevnú kariéru, ako „pápeža“ Slovenska na sklonku jeho života.* (str.62)“ Tak o toto ide slovenským cirkevným hodnostárom?

Rešpekt vo vzťahu k arcibiskupovým rozhodnutiam bol údajne problémom aj pri odvolávaní dekanov. (Mons. Polák) *Chudák starý a ťažko chorý človek s vysokou cukrovkou počas Tvojej návštevy stratil reč a údajne do smrti nevyriekol ani slovo...* „(tak ako je možné, že arcibiskup Sokol na jeho pohrebe hovoril, že spolu komunikovali?) Ten človek bol naozaj ťažko chorý, amputovali mu časti dolných končatín a po krátkom čase zomrel. Každému súdnemu človeku je zrejme, že náročnú a zodpovednú funkciu trnavského dekana naozaj zastávať nemohol. Arcibiskup Bezák dal Trnave mimoriadne schopného a pracovitého dekana, ktorý v priebehu troch rokov okrem skvelej pastorácie stihol pripraviť dve publikácie o úcte k Trnavskej Panne Márii a o Bazilike sv. Mikuláša, „menežovať“ oslavy 300. výročia zázračnej záchranu mesta našou Nebeskou matkou, v roku Panny Márie Trnavskej organizovať púte všetkých dekanátov z arcidiecézy spojené s putovným obrazom po jednotlivých farnostiach, založiť modlitbové spoločenstvo Ctiteľov Trnavskej Panny Márie, opraviť jej kaplnku, postaviť pastoračné centrum na Prednádraží. Typický „protestant“ – taký ako Bezák (viď str.36). Keďže zostal verný svojmu svedomiu a odmietol prikývnuť na nehorázne osočovanie arcibiskupa Bezáka, musel z Trnavy odísť. Ako a kam – to je všeobecne známe.

Popis odvolávania ďalších kňazov vyznieva dosť komicky: *„Prišiel si na faru, postavil si sa do dverí (alebo do chodby) so skríženými rukami a hlasným príkazom: Pán dekan, tu dnes končíte svoju službu, preto sa zajtra s'ahujete“*. (str. 69). Naozaj som ešte nepočula o prípade, že by sa kňaz s'ahoval z fary zo dňa na deň. Náhodou som bola som svedkom jedného odvolania. Spolu s ďalšími tromi veriacimi z našej farnosti sme išli zablahoželať nášmu bývalému kňazovi do jednej dediny pri Trnave k jeho 70. narodeninám. Keď nám otvoril, požiadal nás, aby sme počkali v kuchyni, lebo v obývačke mal návštevu. Asi po

dvadsiatich minútach za nami prišiel spolu s otcom arcibiskupom a trnavským dekanom. Zablahoželali sme pánovi farárovi, sadli sme si k stolu k zákuskom a hovorili sme o našej farnosti, kde otec arcibiskup nikdy predtým nebol. Keď približne po polhodine arcibiskup aj s dekanom odišli, pán farár nám povedal, že mu prišli oznámiť ukončenie pôsobenia v danej farnosti a vyriešiť otázku, či má kam ísť. Nakoľko vlastní po rodičoch dom v mestečku K., kde na jednom dvore bývajú jeho príbuzní, ktorí sú mu blízki, rozhodol sa vrátiť do svojho rodiska, kde doteraz pôsobí ako výpomocný duchovný. Je nutné poznamenať, že mal dlhodobé problémy so žalúdkom a v predmetnom období absolvoval opakovane operácie očí, v dôsledku ktorých prakticky nevidel a už pol roka nemohol slúžiť sv. omše. Kňaz, ktorí tam niekoľko mesiacov dochádzal z Trnavy, nastúpil na jeho farárske miesto. Odchod z pozície farára nebol ani pre tohto kňaza jednoduchý, ale jednoznačne povedal, že autoritu arcibiskupa rešpektuje. A keďže bol predtým u nás 25 rokov, poznali sme ho dosť dobre na to, aby sme vedeli, že to hovorí úprimne a zo srdca. A ja som si ho za to veľmi vážila.

Zrejme nikoho neprekvapí, že súčasťou cielenej diskreditácie nenávideného biskupa boli aj analýzy jeho výrokov účelovo vytrhnutých z kontextu. Za všetky možno uviesť často krát spochybňovaný arcibiskupov výrok : Boh je najväčší pohodák“. Podľa Vášho vyjadrenia šlo o „nadšený teologický výklad“ v Trenčine, kde arcibiskup podal novú definíciu Boha“(str. 70) resp. kladiete otázku, „čo si chcel tým vlastne povedať, keď si takto zredukoval Boha Všemohúceho, Láskavého, Trojjediného Nepochopiteľného na pohodáka? Chce to byť tvoja nová dogmatika? (str. 73). V skutočnosti to bola odpoveď na poslednú otázku takmer hodinového rozhovoru, v ktorom sa arcibiskup Bezák snažil neformálnym spôsobom priblížiť mladým ľuďom súčasné poslanie cirkvi a aký „fascinujúci je život s Kristom“, o význame modlitby, a to v spoločnosti pražského pomocného biskupa. Na poslednú otázku moderátora, či je Boh prítomný na Pohode s úsmevom odpovedal, že Boh je ten najväčší „Pohodák“. Z kontextu otázky je zrejme, že v arcibiskupova nebola pokusom o zvrátenú definíciu Boha (ako to v knihe opakovane podsúvate), ale neformálnym zakončením rozhovoru pre mladých s poukazaním na to, kto je (nielen) na Pohode v skutočnosti najväčší. Odpoveď arcibiskupa navyše pokračovala: *Ja sa skôr Štefan, čudujem tej otázke, lebo kde inde by mal byť?* Kto chcel ten rozhovor pochopiť, pochopil. Kto NECHCEL rozumieť týmto biskupom (napr. citovaný dp. Mordel), nerozumel. Samozrejme, že napriek excelentným odpovediam biskupa Malého – ani on nezostal bez Vašej kritiky: „...pravdu majú tí, čo o ňom tvrdia, že je lepší na občianskych zhromaždeniach ako v teologických zápoleniach“ (str. 115)

Páter Labo, viem že „Ty si to ťažko pripustiš, lebo osobná pýcha Ťa zaslepila a zaslepuje. k tomu prichádza priazeň Tvojich nekritických stúpcov a tá Ta priam oslňuje. Preto sa domnievaš, že si hviezda na duchovnom i náboženskom nebi Slovenska. Sú to iste tvrdé slová, ale pravdivé.(str. 57)

Ako inak sa dajú vysvetliť slová :

„(Moju) knihu som ti odovzdal v jedálni františkánov po večeri asi mesiac po tvojej biskupskej vysviacke. Prijal si ju rovnako aj druhú ktorú som ti venoval o mesiac neskôr, žiaľ, dost' nekultúrnym spôsobom. Konkrétne: bez záujmu, akoby som ti bol daroval kilo hnilých hrušiek. Ani si sa nespýtal, čo sú to za knihy, od koho a ani si sa nepozrel na titul.“(str. 61)

alebo

„Ved' iba prvá moja kniha ...vyšla v ôsmych rečiach a v celkovom náklade vyše pol milióna, úresne 565 00 výtlačkov. Jednu takúto knihu má aj Tvoja milá mama, ktorá si knihu kúpila (alebo som jej ju daroval?) v Prievidzi na púti. Snád' sa ti aj pochválila, že má peknú knihu s autogramom, čo ťa možno potešilo. Alebo sa mýlim? (str. 63)“

Podstatne horšie však vyznievajú výroky, ktorými supľujete Najvyššieho sudcu: toľko ľudí, ktorých definujete ako zjavných odpadlíkov, heretikov, duchovných žobrakov, namyslených poblúdcov, sa len tak ľahko v jednej knihe pohromade nevidí. Až som čakala, kedy sa medzi nimi ocitne samotný pápež – veď toľké noviny citovali jeho výrok (zjavne vytrhnutý z kontextu): *Kto som ja, aby som súdil gayov?*. Dokonca poznáte vnútorné pocity arcibiskupa „**Veď ty si už od začiatku svojho biskupského úradovania si sa necítil vo svojom vnútri katolíckym kňazom, priznaj si to úprimne a s odvahou, ale myslel si i konal a jasne sa prejavil ako brat protestant, luterán či kalvín,**“ (str. 35) Tak takéto niečo by okrem Pána Boha mohol vedieť len arcibiskupov spovedník – a ani ten by to nesmel za žiadnych okolností zverejniť.

Na mnohých miestach v knihe píšete, čo mal kto kedy komu povedať – (dokonca viete, čo by povedala manželka poblúdenca Mira Kocúra, keby jej dal čítať svoje rukopisy☺) (str. 109) Takisto viete, z akých ľudských „úlovkov“ sa nesmierne tešia samotní diabli (str. 26) - ja som až doteraz netušila, že majú nejakú hierarchickú klasifikáciu duší podľa cirkevných funkcií .

To, čo mňa najviac oslovilo na vystúpení arcibiskupa v „zatracovanej“ Lampe, bolo jeho rozprávanie o pohrebe Otta von Habsburga, na ktorom poukázal, čo je v živote naozaj dôležité. Keď mala do veľkolepej habsburskej hrobky vojsť rakva so zomrelým, podľa tradičného rituálu zabúchali na bránu a povedali najvyššie hodnosti toho, koho nesú (monarcha, cisár..). Odpoveď bola, že takého nepoznajú. Potom nasledovali menej významné tituly, (napr. európsky poslanec). Brána zostala zatvorená. Keď po tretí raz zabúchali, mŕtvy bol označený ako „*Otto, hriešnik a smrteľník*“. Otvorili sa dvere a rakva s mŕtvym mohla ísť dnu. Arcibiskup zdôraznil, že *v živote každého príde chvíľa, kedy už nie sme miliardári, ani politici, už sme len „Róbert Bezák, hriešnik a smrteľník*“ .

Keby ste boli tieto slová svojho arcibiskupa počúvali s otvoreným srdcom, možno by ste necítili potrebu chváliť sa v knihe svojimi titulmi, konkrétne „***Za svoju činnosť som dostal vyznamenanie od prezidenta Pribinov križ a dva roky predtým na Trnavskej univerzite titul Dr. h. c. Určite si spomínaš na moje štátne vyznamenanie, veď si na slávnosti chcel byť osobne prítomný, čo sa aj stalo.***“ (str.63) (Nevysvetľujete, prečo chcel byť arcibiskup na Vašom oceňovaní, keď jeho vzťah k Vám bol taký negatívny?!)

Aj pri počúvaní tejto relácie bolo pre mnohých dôležitejšie za každú cenu snažiť sa „podchytiť arcibiskupa v reči“, než mu porozumieť – napr. pri snahe vysvetliť neveriacemu človeku existenciu neba, pekla a zatratenia. Považujem za zbytočné rozoberať, že ani Nebo ani Peklo, ani samotný Boh nie sú viazané na pozemský PRIESTOR a ČAS. Jedno aj druhé je „VO VEČNOSTI“ – na mieste (ak sa to tak dá nazvať), ktoré si v skutočnosti „ľudské oko a ucho“ nedokáže predstaviť. Skutočnou podstatnou arcibiskupových vyjadrení bolo to, že každý človek je za svoje zatratenie zodpovedný SÁM – on je ten, kto odmieta Boha- Lásku, nie naopak.

Na str. 77 je arcibiskup obvinený, že na otázku *Š Hríba, či je tá oplátka doslova telom Ježiša krista odpovedal: Nie, to nie je doslova.* A prirodzene nasledujú citáty z katolíckej náuky a obvinenia z herézy. Opäť hrozné klamstvo. V skutočnosti arcibiskup už počas kladenia otázky hovorí: „*Hľa tajomstvo viery. (A prikývne) Doslovne.(Potom pokračuje) Nie, to nie je doslovne, lebo to by bolo len o slovách, to je fakticky. Skutočne to je tá realita, ktorej veríme.*“

Nezdá sa ti, že si tu niečo zamlčal? Nemalo tvoje svedomie nijaké výčitky? (str. 42)

„Tí, ktorí neustále protestujú proti rozhodnutiu Kristovho námestníka, protestujú tak proti Cirkvi a jej viditeľnej hlave. Uvedomujú si títo naši veriaci dôsledky svojho konania?“
Znovu svojská interpretácia reality. Na žiadnom zo zhromaždení nikto autoritu Sv. Otca nespochybnil. Ľudia po celý ten čas protestujú proti spôsobu odvolania trnavského

arcibiskupa s presvedčením, že Sv. Otec rozhodol na základe klamstiev, ohovárania a zákerných intríg. A táto kniha je toho priamym dôkazom.

Moja posledná poznámka sa dotkne incidentu v Bazilike sv. Mikuláša, kedy došlo k napadnutiu dp. Jána Košiara (str. 197 – 173). Pri príležitosti narodenín arcibiskupa Bezáka bola oficiálne ohlásená omša „za zdravie a Božiu milosť pre arcibiskupa Róberta. Bazilika bola plná ľudí, ktorí bez akéhokoľvek „postranného“ úmyslu a provokačných aktivít sa prišli jednoducho modliť na daný úmysel. Hneď v úvode ho však cudzí, neznámy kňaz zmenil a ohlásil omšu „za obrátenie Róberta Bezáka, za to, aby priznal svoj omyl a bol poslušný voči Svätému Otcovi“. Niektorí sa zdvihli a jednoducho odišli. Drvivá väčšina však zostala sedieť s vedomím, že Boh ich pravý úmysel pozná. Celá omša prebiehala normálne až do chvíle, keď lektorka od ambónu prečítala prosby. Posledná znela: „*Pane Ježišu, vypočuj úmysel tejto svätej omše, ktorá je obetovaná za zdravie a Božiu milosť pre arcibiskupa Róberta Bezáka pri príležitosti jeho dnešných narodenín. Pane, daj mu silu do ďalšieho života a sprevádzaj ho na jeho krížovej ceste.*“ Vzhľadom na diskutabilný úvod sv. omše veriaci začali spontánne tliekať, čím dali najavo, že toto je ten úmysel, za ktorý sa modlia. Dp. Košiar, stojaci pri oltári nad obetnými darmi, sa použitím mikrofónu na obetnom stole prerušil potlesk so slovami: ZA OBRÁTENIE! Takýmto spôsobom dal prítomným veriacim najavo, že je bezpredmetné, kvôli čomu tam prišli a za čo sa oni vo svojom vnútri modlia, o úmysle omše rozhodne aj tak ON. Tento prístup absolútne neznámeho kňaza (ktorý sa na začiatku omše nepredstavil, ako býva pri nástupe zvykom), vyvolal obrovské pohoršenie veriacich. Prítomným nebolo jasné, prečo neslúžil omšu dekan alebo niektorý z kaplánov, mali dojem, že je to niekto „účelovo dosadený“ a zmenu úmyslu pochopili ako zjavnú provokáciu. Po prečítaní listu tohto kňaza uverejneného vo Vašej knihe už jeho konaniu rozumiem. Píše: „*Myslel som na teba, Šebko môj. Keby si tu bol Ty, bol by si si s iste nimi lepšie poradil*“ (str. 172). Mrzí ma, že ten kňaz bol napadnutý. Dovtedy nežil v Trnave – a uveril Vám.

V úvode knihy uvádzate, že po prečítaní rukopisu prišlo aj *zopár negatívnych reakcií, i takých, ktorí vám radili nevenovať tejto veci pozornosť*. Toto sú asi príliš zaobalené slová na vyjadrenie skutočnosti, že kniha nedostala rehoľné schválenie. Podľa viceprovinciaála Šuppu bola dôvodom absencia ducha vzájomnej lásky, úcty, pokoja a PRAVDY. Či existujú obhajoba, že ste následne boli pozvaný k apoštolskému nunciovi, ktorý dal prácu preložiť do taliančiny a ktorého príkaz na vydanie ste považovali za záväzný (str. 13) – to nech posúdia kompetentní, neviem, či môže nuncius bez rozhodnutia pápeža zrušiť zákaz rehole.

Na str. 139 a opätovne v samom závere na str. 175 uvádzate nasledovný apel: „*Obraciam sa aj na novinárov a majiteľov masmédií, aby si láskavo uvedomili, že ich poslaním je slúžiť pravde. Za každé klamstvo, ktoré šíria a ktorým otravujú verejnú mienku, sa budú raz určite zodpovedať pred Všemohúcim a Spravodlivým Pánom Bohom, bez ohľadu na to, či v neho veria, alebo nie. Nuž takto, aj vďaka bulváru, to Pán Boh všetko vo svojej prozreteľnosti zariadil, aby sa čo najviac ľudí dozvedelo PRAVDU o odvolanom arcibiskupovi Róbertovi Bezákovi. Bohu vďaka!*“

K tomuto vyjadreniu naozaj niet čo dodať. Sme úprimne radi, že konečne vieme, ako sa to celé stalo - a kto za tými jedenástimi otázkami vlastne stál. Ale ani po prečítaní tejto knihy mi nie je jasné, ktorá z odpovedí arcibiskupa nebola v poriadku – t. j. na základe čoho bol vlastne odvolaný. A čo sa týka tej zodpovednosti za šírenie klamstiev – to treba naozaj ponechať na Najvyššieho. Trnavčania, ktorí pôsobenie arcibiskupa Bezáka poznali zblízka, obvineniam z herézy len ťažko uveria, svoj úsudok totiž môžu oprieť o osobnú skúsenosť. A vďaka desiatkam hodín verejne dostupných záznamov z rokov 2009 – 2012 má túto možnosť každý, koho kauza arcibiskupa Bezáka zaujala.